

Tuula Teeri, rektor för Aalto-universitetet

Saara Hyrkkö, ordförande för studentkåren vid Aalto-universitetet

Tuula Teeri:

Ärade direktör Lehikoinen,

Ärade professorer, personal, studenter och andra medlemmar av universitetssamfundet,

Ärade inbjudna gäster och alumner

Mina damer och herrar,

Det första fullständiga läsåret vid Aalto-universitetet var fullspäckat med arbete, nya initiativ och viktiga beslut. I utvecklingens och förnyelsens virvlar är det ändå viktigt att se till att personalen kan koncentrera sig på sina egna kärnuppgifter: forskningen och undervisningen. Vi har utmärkta forskare och kunniga lärare, och jag uppskattar det arbete ni gör. Jag har själv en bakgrund som forskare och jag vet hur det är att vara universitetslärare. Det är ledningens och serviceorganisationens uppgift att ordna goda arbetsförhållanden för er. Det här har vi förbundit oss till och vi gör allt för att utveckla och effektivera vår service, våra system och universitetets ledning för att lyckas med det.

Det är både krävande och utmanande att driva på förändringar i en så här stor organisation. Resultaten av personalenkäten under våren visar emellertid att vår personal trots alla utmaningar är engagerad i arbetet och att de deltar med entusiasm. Personalen tror på de mål som Aalto-universitetet har satt för sin verksamhet. Trots den turbulens som förändringarna har skapat är den nöjdare än personalen vid de övriga universiteten i gemen. Såsom alltid i stora organisationer, och alldeles särskilt under tider av förändringar, behövs det också förbättringar. Vi satsar hela tiden på förbättringar.

Så här i början av läsåret vill jag varmt tacka alla er som arbetar vid Aalto för er insats inom vårt universitet. Ni har mitt under en stor förändring lyckats i era akademiska kärnuppgifter inom vetenskap, konst, undervisning och samhällskontakter; vi har fått nya spetsenheter vid Finlands Akademi, nya akademiprofessorer och ERC-stipendier, och dessutom flera ansedda pris. Samtidigt har vårt starka samarbete med olika samhällssektorer fortsatt. En långsiktig forskning, en undervisning som baserar sig på forskningen samverkar med den influens universitetet har i samhället och inom industrin. Genom att satsa på högklassig forskning och undervisning tjänar

vi också bäst våra samarbetspartner och hela samhället när vi skapar nya kunskaper och innovationer. Vi har fått ett orubbligt stöd för vår strategi från näringslivet. Tillsammans med våra studenter har vi också lagt grunden för en dynamisk kultur av akademiskt entreprenörskap som skapar förutsättningar för nya arbetsplatser, vilket vi är i så trängande behov av.

För att vi ska lyckas i vårt akademiska arbete måste vi kunna satsa långsiktigt. Därför har vi inrättat ett nytt karriärsystem, som under det gångna året fick fart under vingarna. Intresset för att söka sig till Aalto-universitetet växte över hela linjen i och med att karriärsystemet togs i bruk; som bäst fanns det 152 sökande till en professorsvakans. Majoriteten av ansökningarna kom från utlandet. De första rekryteringarna har nu gjorts.

Jag önskar våra nya professorer varmt välkomna.

Inom lärande och utbildning är vår stora satsning på utvärderingen av undervisningen och utbildningen nu framgångsrikt fullbordad. Panelerna uttryckte sin uppskattning av Aalto-universitetet för deras många utmärkta program, för de högt motiverade och professionella lärarna och de utmärkta studenterna. Det var klart att det också finns rum för förbättringar, kanske mest påkallade inom organisationen, i finansieringsstrukturen och hanteringen av programmen, men också i de pedagogiska greppen och i vår vision av undervisning och lärande i framtiden. Framför allt måste vi bli genuint internationella och en del av det globala kunskaps-samhället. Resultaten av den här utvärderingen bildar en grund för vidare utveckling och förnyelse av våra lärokurser. Viktigast är en grundläggande reform av kandidatutbildningen, vilket också kommer att vara det främsta målet under det kommande året.

Saara Härkkö:

Det fina i vårt universitetssamfund ligger i dess mångfald: vi kommer från alla olika delar av Finland och världen, vi studerar och forskar i olika saker, vi engagerar oss i aktiviteter allt från flygteknik till entreprenörskap. Vi inspireras av olika saker.

Jag tror att nyckeln till framgång och expertis ligger i inspiration, iver och entusiasm. Inspirerade och entusiastiska studenter har genom hela historien utgjort förutsättningar för många stora förbättringar. Studentkåren och studentverksamheten har fungerat som en

grogrund för nya tänkesätt, särskilt för människor som reflekterar över vad de har lärt sig och tänkt kring det samhälle de kommer att leva i.

Studenterna har visat mod när det gäller att se in i framtiden och bygga en värld för sig själva, men framför allt för kommande generationer. Exempel på satsningar av det här slaget är grundandet av bland annat Studenternas hälsovårdsstiftelse SHVS och Helsingforsregionens studentbostadsstiftelse (HOAS), vilka numera upplevs som rena självklarheter. Det var uttryckligen aaltoiter som i tiderna startade televisionsverksamheten i vårt land. På 1950-talet byggdes Teknologbyn i Otnäs av teknologerna, och strax därpå flyttade hela Tekniska högskolan efter. Nu är också Aalto-universitetets huvudcampus beläget här.

Frågan gäller då: What's the next big thing? Vilken är följande stora bedrift?

Studenternas roll har inte heller varit liten i en av de största omvälvningarna i vårt universitetssystem, grundandet av Aalto-universitetet. Det här arbetet är ännu ofullbordat.

På tröskeln till sommaren tog vi två betydande steg framåt. Beslutet om universitetets campuslösning, placeringen av huvudcampus i Otnäs, och sammanslagningen av Konstindustriella högskolan och Institutionen för arkitektur vid Högskolan för ingenjörsvetenskaper visar på ett modigt överskridande av gränser och på nyskapande.

På sommaren deltog jag i ett scoutläger som samlade över 40 000 människor över hela världen. Med en erfarenhet på över tio år inom scoutrörelsen vågar jag skryta med att de finaste sidorna av min hobby är att man lär sig nya saker, att man får försöka och göra misstag och att redan de yngsta medlemmarna av gruppen får vara med och besluta och bygga upp en allt bättre värld. Som grädde på moset gjordes allt detta dessutom med ett leende på läpparna. Exakt med de här ingredienserna vill jag också se Aalto-gemenskapen byggas upp!

På samma sätt som det är utomordentligt viktigt att känna entusiasm för fritidsintressen och hobbyverksamhet borde passionen också synas i vårt förhållande till lärande och nyskapande – alltså i form av engagemang i universitetsgemenskapen.

De studenter som antas till Aalto är redan a priori ett utmärkt gäng, med mångsidiga kunskaper redan före de första studiepoängen. De här kunskaperna ska man erkänna och låta blomstra

upp: när man ger studenterna frihet att göra saker, pröva sig fram och förverkliga sig själva sker det under.

Vi vill ändå inte lämnas ensamma med vår entusiasm. Vi vill skapa en naturlig kontakt med lärarkåren, helst ända från studiestarten, och ta för oss av våra begåvade forskares erfarenheter och kunskaper.

Lärande är ingen monolog utan närmast en dialog där läraren och studenten är jämbördiga partner. En inspirerande och entusiastisk lärare lockar också andra att engagera sig i de teman som behandlas. En passionerad student utmanar i sin tur sin lärare och satsar uppriktigt på att lära sig. Vi behöver duktigt med kombinationer av det här slaget, och endast genom dem kan Aalto-universitetet nå sina fantastiska mål.

Studerande, forskare, lärare, aaltoit: förälska dig alltså i ditt universitet och se på din egen uppgift i vår gemenskap som på en härligt eggande förtjusning. Liksom förälskelsen kräver också engagemanget i universitetet mod. För oss vänner av romantiska komedier är det emellertid klart att djärvheten får sin rikliga belöning till slut.

Tuula Teeri:

Vid sidan av att skapa ny kunskap och nytt kunnande har universiteten också en annan viktig roll i samhället: en högklassig utbildning som finansieras med skattepengar förbättrar jämlikheten och välfärden i samhället eftersom ungdomarna oberoende av bakgrund får samma möjligheter att utbilda sig och göra sin unika insats för samhället. Utslagningen av unga människor är ett betydande samhällsproblem som vi inte har råd med, särskilt med tanke på åldersstrukturen i samhället.

I vårt samhälle pågår en livlig diskussion om tolerans och om invandringen och dess betydelse. Vår gemensamma trygghet skakades av tragedin i Norge i slutet av juli. Jag kan med stolthet säga att universitetet under hela sin tusenåriga historia har varit föregångare när det gäller internationalism, kulturell mångfald och tolerans. Vid universitetet uppskattas och respekteras alla studenter, forskare och lärare oberoende av bakgrund. Det viktiga är inte varifrån du kommer utan vad du kan, vad du är beredd att lära dig och vilka resultat du uppnår i ditt arbete.

Våra forskare, lärare och studenter representerar många olika nationaliteter och de har en mångsidig erfarenhet. De är födda och har bott eller rest på många olika håll i världen och när de kommer till Finland har de med sig en bit internationell atmosfär, nya idéer och tänkesätt. När de åker ut har de en bit av Finland med sig. En växelverkan av det här slaget är vad vi behöver allt mera av i framtiden som motor för vår kreativitet och vårt innovationssystem.

Saara Härkkö:

Förutom de prestationer som jag nämnde tidigare har studenterna också gått i täten för internationaliseringen av vårt land. Här har också studerande vid vårt universitet fått stora saker till stånd: År 1968 landsteg en unik exportmessa, Finnfocus, i London och förra året gick tåget till Kina lastat med Aaltoanda och en stor nypa finskt kurage. Utan att glömma den dagliga internationalisering som sker mer eller mindre av sig själv, till exempel via klubbar, resor och gemensamt boende.

Situationen innebär emellertid inte bara en dans på rosor. Studier visar att allt flera av våra internationella examensstuderande blir så förtjusta i Finland under sin studietid att de gärna skulle stanna här för att arbeta. Att få en arbetsplats är emellertid nästan omöjligt på grund av bristande språkkunskaper och pinsamt ofta på grund av rena fördomar. Vårt förtjusande, men glest befolkade land har inte råd att visa begåvningar kalla handen eller att stänga sina gränser. Vi måste ge våra mest värdefulla trumfkort – gratis utbildning och ett tryggt och jämlikt samhälle - den erkänsla de förtjänar. Samtidigt behöver vi en attitydförändring och åtgärder med vilka vi kan mota hindren för integrering.

Vid Aalto har vi gett internationalismen den ställning som den förtjänar, men var ska vi hitta de insatser med vilka vi får vårt land att öppna sin famn för våra nya utländska vänner?

Tragedin i slutet av juli som skakade Norge och hela världen slog särskilt till mot de aktiva unga och mot toleransen. Det blinda våld som medierna förmedlade är skrämmande, och en naturlig reaktion kunde gott vara att titta bort och underkasta sig. Men det är ingen lösning att sluta sig inom sitt skal! Nu om någonsin är det tid att kämpa – inte mot det onda utan tvärtom, för det goda.

Jag hoppas att Aalto-universitetet och det finska samhället ställer sig i täten för att bygga en mer tolerant och vänlig värld utan onödiga gränser. För att kunna påverka de ideella frågorna måste man aktivt delta i den breda diskussion som redan pågår i samhället.

Först och främst hoppas jag ändå att var och en av aaltoiterna vågar vara sig själva också i framtiden och jobba flitigt för det goda de tror på.

Tuula Teeri:

Finland har valt att satsa på att bygga ett modernt kunskapssamhälle genom att förnya och utveckla sitt universitetsväsende. Det är nödvändigt att målmedvetet fortsätta detta väl påbörjade arbete även under svårare ekonomiska förhållanden. Grundandet av Aalto-universitetet är en väsentlig del av den finska statens strategi för att förstärka landets forsknings- och innovationssystem. Aalto-universitetet är ett nationellt projekt med ett viktigt uppdrag att hjälpa driva igenom den nationella utbildningsreformen; genom att förnya sina strukturer, att ta sin del av ansvaret för skapandet av det framtida finska samhället, att bidra till Finlands internationalisering och konkurrenskraft; att med sin forskning och utbildning bidra till människans och miljöns välbefinnande. För att lyckas med dessa åtaganden vill Aalto-universitetet verka i nära samarbete med Finlands andra universitet, näringslivet och den offentliga sektorn, i huvudstadsregionen såväl som i landskapen.

Investering i utbildning är ett nationellt intresse. Till lärdomarna av recessionen på 90-talet hör i varje fall att det lönar sig att satsa på utbildning. Även om den ekonomiska tillbakagången nu pressar oss kommer nog ekonomin att ta sig igen. En nation som använder sina resurser på forskning och utbildning har en konkurrensfördel i förhållande till dem som glömmer bort det här. Forskningen vid universiteten skapar både ny kunskap för produktutvecklingen inom existerande företag och möjligheter för uppkomsten av nya företag. Högklassiga universitet lockar nya investeringar och arbetsplatser till landet eftersom företagen världen över söker sig till närheten av universitet där ny kunskap skapas.

Vi får inte vända oss inåt utan vi måste våga spana längre ut. Vi ska dra oss till minnes att det som låg bakom universitetsreformen var en oro både inom universiteten och inom näringslivet över att nivån på vetenskapen i landet och produktiviteten inom vårt innovationssystem var på nedgång. Det här äventyrade konkurrenskraften i vårt kunskapssamhälle. Det är nödvändigt att göra nedskärningar i en svår ekonomisk situation, och de berör många viktiga saker. För att

behålla välfärden i vårt samhälle behöver vi emellertid internationellt konkurrenskraftiga forsknings- och undervisningsenheter med tillräckliga resurser.

En försämring av universitetens verksamhetsförutsättningar har vittgående konsekvenser eftersom universiteten binder sina resurser i utvecklingen av långsiktigt kunnande genom att rekrytera professorer. Det råder en hård konkurrens om experter, och de hittar alltid en plats på de internationella marknaderna ifall resurserna väsentligt försämras. Det går oerhört långsamt att återfå ett förlorat förtroende och en förlorad konkurrenskraft. Det finns ett stort antal exempel på det här, bland annat den akademiska migrationen från England till USA och Kanada på 80-talet, vilket ökade konkurrenskraften i Nordamerika. Därför måste finansieringen av universiteten vara långsiktig och förutsebar.

Universitetsinstitutionen är själv aktiv när det gäller att effektivera sin verksamhet och göra arbetsfördelningen klarare. Den nya universitetslagen har ökat universitetens rörelsefrihet och gjort det möjligt för dem att stärka samarbetet, utveckla arbetsfördelningen och öka den interna rörligheten. Vi måste medge att vi fortfarande har en ganska liten regional och disciplinvis specialisering inom landet. Genom urval och profileringar kan universiteten ändå i hög grad förbättra sin internationella konkurrenskraft; också ett litet universitet kan vara i världsklass om det noga väljer vad det ska fokusera på. Aalto-universitetet tar den här utmaningen på allvar. Vi strävar inte efter att utvidga vår verksamhet utan vårt mål är att avsevärt höja kvaliteten. Samtidigt deltar vi aktivt i en diskussion om arbetsfördelning med de övriga universiteten i landet. Redan i början av året kom vi överens med de tekniska universiteten i Tammerfors och Villmanstrand om att utgångspunkten i diskussionen ska vara en identifikation av den disciplinvisa kvaliteten och den högklassiga forskning och undervisning som bygger på universitetens egna styrkor.

Tillsammans med Helsingfors universitet har vi redan under flera år regelbundet fört den här diskussionen med goda resultat, och diskussioner inom det ekonomiska området har också inletts. Aalto-universitetet har förbundit sig att fortsätta samarbetet och diskussionen om en öppen arbetsfördelning och varje universitets kärnkompetens med alla landets universitet.

När vi talar om en arbetsfördelning gäller det inte bara universiteten. Varje del av vårt utbildningssystem måste utvecklas i balans med de övriga för att vi ska kunna uppfylla samhällets behov. Varje del i utbildningskedjan, från förskolan via låg- och högstadiet till andra

stadiet och vidare därifrån, har sin egen viktiga uppgift i vårt välfärdsbygge. Varje steg i utbildningen bär ansvar för att lära ut de kunskaper och färdigheter som samhället behöver och för att ge eleverna beredskap att fortsätta på följande utbildningsnivå eller i arbetslivet. Därför ska vi värdesätta all utbildning jämbördigt oberoende av olikheterna. Diskussionen om en arbetsfördelning begränsas alltså inte till universiteten, utan den berör också arbetsfördelningen mellan oss, våra yrkesläroanstalter och våra yrkeshögskolor.

Saara Härkkö:

Ingen av oss kan ensam revolutionera hela världen eller göra den färdig, utan varje generations prestationer består av en summa av små och stora handlingar och gemensamma erfarenheter. De individuella tankar, idéer, leenden och läror som vi tillägnar oss under studietiden lever vidare även efter att vi har slutfört studierna. De ger oss en god väggkost.

Livet vid Aalto har lärt mig detta: Shoot for the stars, land on the moon. De bästa sakerna hittar man ofta av en händelse. Du behöver bara en gnutta mod för att våga sträcka dig högt. Det är ingen katastrof om du inte lyckas varje gång, eller om det går riktigt snett någon gång. Då är det bäst att i stället för att oja sig godmodigt konstatera: "På så sätt!" och försöka på nytt.

Tuula Teeri:

Universiteten har en central betydelse för den ekonomiska och sociala välfärden i samhället, men vi behöver en långsiktig och förutsebar basfinansiering för att lyckas med det här uppdraget. Personalen och studenterna vid Aalto-universitetet har förbundet sig att skapa framgång för universitetet och samtidigt för hela vårt land. Vi är tacksamma för de resurser som vi har fått. Jag hoppas ändå att universitetens betydelse för hela nationens framgång också under den här regeringsperioden kommer att framstå som ett viktigt mål.